

N:o 13.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Maj 1882, kl. 5 e. m.

Memorial, i anledning af Kamrarnes återremiss af 1:sta punkten af Utskottets Memorial N:o 9, afgifvet i anledning af dels Andra Kamrarnes återremiss af 2:dra punkten af Utskottets Betänkande N:o 5, angående hvitbetssockertillverkningsafgiften, dels Kamrarnes skiljaktiga beslut i afseende å 3:dje punkten af samma betänkande.

I Betänkandet N:o 5 angående hvitbetssockertillverkningsafgiften hemstälde Utskottet under 1:sta punkten, att Riksdagen, med återkallande af 1869 års Riksdags beslut i denna del, måtte besluta, »att afgiften å tillverkningen af hvitbetssocker inom landet skall från och med den 1 Juli 1882 till den 1 Juli 1887 utgöra fem tiondedelar, från och med den 1 Juli 1887 till den 1 Juli 1892 sex tiondedelar, från och med den 1 Juli 1892 till den 1 Juli 1897 sju tiondedelar och från och med den 1 Juli 1897 åtta tiondedelar af den vid dessa tider gällande tullsats å utländskt råsocker af mörkare färg än N:o 18 af den i världshandeln antagna Holländska standard»; samt under 2:dra punkten, att, i händelse förestående hemställan bifölles, 1 § i Kongl. förordningen den 30 Maj 1873, sådan den lyder i Kongl. kungörelsen den 25 April 1879, skulle erhålla följande förändrade lydelse:

»För all tillverkning af hvitbetssocker, som från och med den 1 nästkommande Juli inom riket sker, erlägges tillverkningsafgift i förhållande till det utbyte i råsocker, som de för tillverkningen använda hvitbetor enligt den i § 2 bestämda grund antagas hafva lemnat; och skall denna afgift till den 1 Juli 1887 utgöra fem tiondedelar af gällande tullsats för utländskt råsocker af mörkare färg än N:o 18 af den i världshandeln antagna Holländska standard».

Bih. till Riksd. Prot. 1882. 5 Saml. 1 Afd. 13 Häft.

Hvad Utskottet sålunda hemställt blef af Första Kammaren bifallet, hvaremot Andra Kammaren, med afslag å Utskottets hemställan under 1:sta punkten, beslöt, »att den beskattning, som är ålagd den inom landet varande hvitbetssockertillverkningen, skall, utan någon förhöjning, fortfarande som under de sex sistförflutna åren utgå med två femtedelar af den för hvarje år bestämda tullsats å utländskt råsocker af mörkare färg än N:o 18 af den i världshandeln gällande Holländska standard.» I sammanhang med detta beslut återförvisade Andra Kammaren Utskottets hemställan under 2:dra punkten af samma betänkande.

I anledning häraf afgaf Utskottet utlåtande med förslag till voteringsproposition för gemensam omröstning angående de skiljaktiga definitiva beslut, hvori Kamrarne stannat i afseende å Utskottets hemställan under 1:sta punkten; och anmälde Utskottet tillika, att, sedan denna omröstning försiggått och densamma resultat blifvit bekant, Utskottet komme att afgifva utlåtande i anledning af Andra Kammarens återremiss af Utskottets hemställan i 2:dra punkten af betänkandet.

Sedan detta Utskottets utlåtande blifvit af Kamrarne godkänt, samt den gemensamma omröstningen försiggått och utfallit i enlighet med Andra Kammarens ofvan intagna beslut, tillkom det Utskottet att i enlighet härmed samt i anledning af Andra Kammarens nyss omförmälda beslut om återremiss afgifva förslag till förändrad lydelse af Kongl. förordningen den 30 Maj 1873, sådan den lyder i Kongl. kungörelsen den 25 April 1879.

Ifrågavarande lagrum har för närvarande följande innehåll:

»För all tillverkning af hvitbetssocker, som från och med den 1 nästkommande Juli inom riket sker, erlägges tillverkningsavgift i förhållande till det utbyte i råsocker, som de för tillverkningen använda hvitbetor enligt den i § 2 bestämda grund antagas hafva lemnat; och skall denna avgift till den 1 Juli 1882 utgöra två femtedelar af gällande tullsats för utländskt råsocker af mörkare färg än N:o 18 af den i världshandeln antagna holländska standard».

Vid fullgörandet af ofvannämnda åliggande utgick Utskottet från den uppfattning, att Riksdagen genom sitt beslut angående 1:sta punkten af Utskottets ursprungliga betänkande hade uttalat sig allenast rörande de grunder, enligt hvilka hvitbetssockerbeskattningen skulle ordnas, men att det deremot fortfarande vore Utskottet obetaget att, alltid med iakttagande af dessa grunder, för nyss anförda lagrum föreslå den ordalydelse, som syntes Utskottet lämpligast. Med denna uppfattning, och då någon förändring i afseende å sjelfva *skattebeloppet* ej vidtagits, ansåg Utskottet, att i författningen icke borde göras annan förändring än den, som betingades deraf, att genom Riksdagens beslut skattebeloppet icke vidare vore fastställt för någon

viss tidsperiod. I öfverensstämmelse härmed föreslog Utskottet i memorial N:o 9, att 1 § i Kongl. förordningen den 30 Maj 1873, sådan den lyder i Kongl. kungörelsen den 25 April 1879, skulle erhålla följande lydelse:

»För all tillverkning af hvitbetssocker, som från och med den 1 nästkommande Juli inom riket sker, skall erläggas tillverkningsavgift i förhållande till det utbyte i råsocker, som de för tillverkningen använda hvitbetor enligt den i § 2 bestämda grund antagas hafva lemnat; och skall denna avgift tills vidare utgöra två femtedelar af gällande tullsats för utländskt råsocker af mörkare färg än N:o 18 af den i världshandeln antagna holländska standard.»

Enligt Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har emellertid detta förslag blifvit af Riksdagens båda Kamrar till Utskottet återförvisadt, på den grund att detsamma ansetts icke vara öfverensstämmande med Riksdagens vid gemensam omröstning fattade beslut angående grunderna för hvitbetssockerbeskattningen. I sådant hänseende anmärktes *dels*, att uttrycket »tills vidare» syntes innebära en annan mening än de i Riksdagens beslut förekommande orden: »fortfarande som under de sex sistförflutna åren», *dels ock* att den i Utskottets förslag förekommande föreskrift, att hvitbetssockerbeskattningen skulle beräknas efter »gällande tullsats för utländskt råsocker», kunde gifva anledning till den uppfattning, att vid beräkandet af ifrågavarande avgift skulle läggas till grund den tullsats, som vore åsatt socker vid den tid författningen *utfärdades*, en missuppfattning, som förekommes, derest man bibehölle det i Riksdagens beslut förekommande uttrycket: »den för hvarje år bestämda tullsats etc.»

Beträffande den första af dessa anmärkningar, anser väl Utskottet, som fortfarande vidhåller den uppfattning, att Riksdagen genom sitt meranämnda beslut icke uttalat sig angående den ifrågavarande författningens ordalydelse, att någon skilnad *i sak* icke förefinnes emellan Riksdagens beslut och Utskottets förslag. Men då orden »tills vidare» icke äro erforderliga för uttryckande af den ifrågavarande föreskriftens syfte, anser Utskottet desamma saklöst kunna utur författningen utgå. Att åter i författningen intaga de i Riksdagens beslut förekommande orden »fortfarande som under de sex sistförflutna åren», synes så mycket mindre böra ifrågakomma, som en hänvisning till hvad under en viss förfluten tid varit föreskrifvet ingalunda har sin rätta plats i ett lagstadgande, afsedt att gälla under en längre eller kortare framtid.

Vidkommande åter den andra af de framställda anmärkningarne, anser Utskottet, att någon tvekan icke kan uppstå derom, att med uttrycket »gällande tullsats» är att förstå den tullsats, som gäller vid hvarje tid, då hvitbetssockertillverkningsavgiften skall beräknas. På detta sätt har uttrycket

uppfattats, allt sedan det genom 1873 års Kongl. förordning infördes i lagstiftningen angående hvitbetssockerbeskattningen. Och någon anledning, hvarför uttrycket nu skulle bereda lagtolkningen större bryderi än tillföre, läser icke kunna uppvisas. Att utbyta detsamma emot de i Riksdagens beslut förefintliga orden: »den för hvarje år bestämda tullsats» kan Utskottet så mycket mindre tillstyrka, som just emot dessa ord med skäl kan rigtas den anmärkningen, att de innebära en otydlighet, som skulle vid hvarje tillfälle, då sockertullens belopp under det löpande året undergått förändring, hvilket i afseende å en viktig kassaartikel icke är ovanligt, föranleda ganska svårösta spörsmål angående hvitbetssockertillverkningsafgiftens bestämmande.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt hemställer Utskottet,

att Riksdagen måtte besluta, att § 1 i Kongl. förordningen den 30 Maj 1873, sådan den lyder i Kongl. kungörelsen den 25 April 1879, skall erhålla följande förändrade lydelse:

»För all tillverkning af hvitbetssocker, som från och med den 1 nästkommande Juli inom riket sker, skall erläggas tillverkningsafgift i förhållande till det utbyte i råsocker, som de för tillverkningen använda hvitbetor enligt den i § 2 bestämda grund antagas hafva lemnat; och skall denna afgift utgöra två femtedelar af gällande tullsats för utländskt råsocker af mörkare färg än N:o 18 af den i världshandeln antagna holländska standard.»

Stockholm den 5 Maj 1882.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.